

NUMMER 9

Evige monstre og månebaser

5. april 2022 af Thomas Tomcat

0

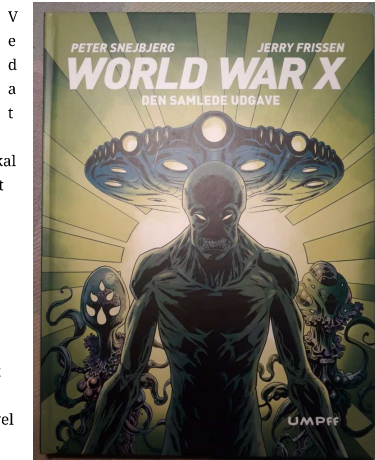
WORLD WAR X SAMLEUDGAVEN

999999

forfatter: Jerry Frissen
tegner + oversætter: Peter Snejbjerg
farvelægger: Delphine Rieu
Forlag: Umpff
Form: indbundet album, 144 sider
Vejl. pris: kr 268,-
Udgivelsesår: 2022
Udgivelsesland: Danmark

Snejbjerg og Frissen giver den gas i glimrende klassisk science-fiction om systemets evindelige sult efter mere magt versus en almindelig små-skvattet mand med hjertet på rette sted.

En heftig action-fortælling, der som menneskeligt bindeled har den nørdede tøffelheld, der skal gennem så grueligt meget i håb om at blive genforenet med den eks-kone, som vragede ham.

tage *agens* tilbage — d.v.s. overvinde fortællingens skurk — skal den fortabte mand igen blive et helt menneske. Hans opgave, hvis han accepterer den, er at gen-etablere verdens ligevægt på det ydre plan.

Og på samme tid selv blive genforenet med den feminine halvdel, som har forkastet ham. Og dermed selv være tilbage i ligevægt som menneske. Status quo genetableret. I den ydre verden såvel som i den indre, private verden.

Arketypen vi kender fra talløse moderne udgaver, af hvilke én af de mest populære og bredest kendte versioner nok er *Die Hard*.

Den ydre ramme er noget med nogle glemte sarkofager fra forhistorisk tid, som gridske mennesker gerne vil tappe mega-energi fra og udnytte militært. Hvilket viser sig at være en dårlig idé allerede fra side 3. Noget frygteligt slipper ud. Og så er der fuld skrue for resten af pengene. Man skal følge med i detaljerne, for historien er stramt og økonomisk fortalt.

Der er egentlig ikke så meget nyt. Og dét er godt nyt — for læseren. Man søger ikke at genopfinde den dybe tallerken. Hverken i historie, fortælleteknik, eller persongalleri.

Man er bare pisse dygtig til at formidle sin historie med klassiske fortælle-mæssige greb.

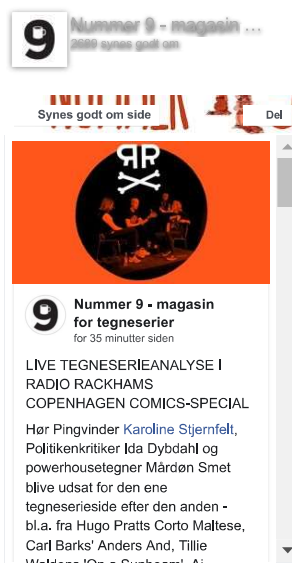
SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Fjølvar til [Copenhagen Comics](#) gør klar til en weekend i striber
- Jørgen Høgh til [Neal Adams 1941-2022](#)
- Jørgen Høgh til [Neal Adams 1941-2022](#)
- Thomas T til [Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris](#)
- Vigan til [Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Radio Rackham: tegneserieanalyse LIVE!

30. maj 2022

0

Pingprisen 2022: Her er vinderne!

29. maj 2022

0

Pinginterview II: Bedste danske debut

27. maj 2022

0

PING-videoer: Bedste danske tegneserie

26. maj 2022

0

Søren Vinterberg modtager Pingprisen ærespris

25. maj 2022

2

Frissen introducerer tilpas mange mysterier, som man gerne vil vide mere om. Hvem er manden fra Oregon? Hvor kommer sarkofagerne fra? Hvordan kan de stamme fra før homo sapiens — men alligevel have skrifttegn? Hvad er det for en gruppe riddere, der bekæmper uhyrerne i flashbacks'ne fra middelalderen? Sociopaten med superkræfter, som kidnapper Adesh — hvilket hold spiller *hun* på?

De mange mysterier suger læseren ind. Hver gang, man får noget at vide, er der nye spørgsmål nedenunder. Tegneserie-håndværk fra øverste hylde.

Pacingen er forbilledlig. Frissen er knaldygtig til at komme sent ind i en scene, og tidligt ud igen — så snart det for fortællingen vigtige er blevet vist frem. Det holder læseren på tæerne. Hver information gives een gang. Kun enkelte steder er der unødvendige talebobler /tankebobler (for eksempel da Adesh flygter fra militær fangenskab på side 21).

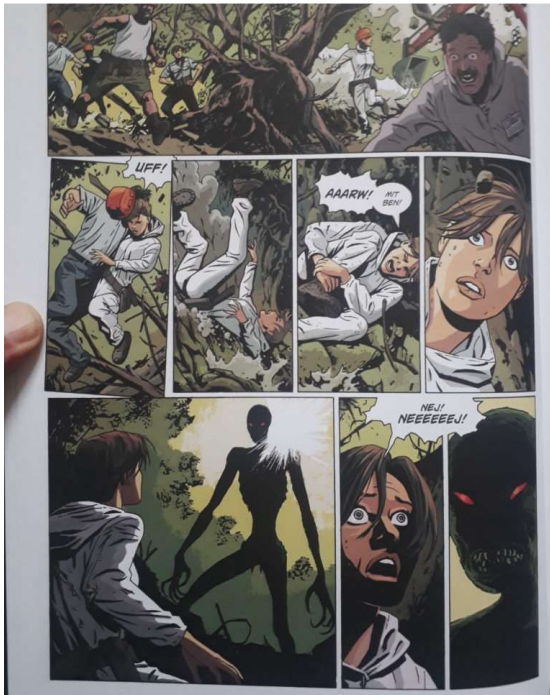
Også Snebjerg leverer varen på højt niveau. Hans arbejde her kunne nemt benyttes som undervisningsmateriale i faget visuel fortælling i den klassisk realistiske stil.

Jeg kan bedre lide ham i sort/hvid. Ikke fordi farvelægningen er dårlig, det er den ikke. Det er mere blot, at Snebjergs tegninger allerede er komplette i sig selv:

Han er faktisk *ikke* god til at tegne til farvelægning. Hvis man kan sige det sådan. Hans figurer, bygninger, biler, baggrunde og alting ER allerede tre-dimensionelle. Så det bliver faktisk for kompakt, når farvelæggeren *også* lægger sit talent oveni.

Må hellere understrege, at farvelægger *Delphine Rieu* er højt kvalificeret, dét er tydeligt. Det bliver bare lidt for meget. Vistnok fordi Snebjerg leverer færdig grafik — som allerede har de skygger o.s.v. der kommunikerer billed-elementernes dimensioner til læseren. Snebjerg komponerer meget med hård kontrast mellem helt sorte og helt hvide flader. Hvor ovenpå Rieu så lægger et ekstra lag farve-konfekt, som insisterer på at snakke méd. Det samlede indtryk bliver lidt mørkt, lidt indestængt. Når vi udelukkende taler visuelt.

Men, det er blot en lille anke. Der er ikke så meget at komme efter i dette bind.

Det er også rart at læse en ny, dansk udgivelse, der har fået læst korrektur på fornuftigt niveau. Jeg bemærkede ti fejl. De syv af dem enkelt-tegns fejl. (Altså et enkelt tegn for meget (for lidt /forkert.) Der er normalt flere — og grovere — fejl i et fra udenlandske oversat værk af denne størrelse.

Plottet bevæger sig rask derudad. Hvis man læser de første tre sider, som udgør intro'en, er man fanget. Man vil vide, hvad der sker.

Historien er behageligt fri for *woke* eller andet periode-bundet hysteri. Ingen prædiken, ingen halvt skjulte dagsordener (som jeg opdager, i al fald). Man vil simpelthen underholde. Netflix eller Paramount kunne med et snuptag benytte albummet som *storyboard* til den næste film-basker med Reeves eller Pattinson som manden, der af sære omstændigheder tvinges til at mande sig op og redde solsystem og eks-kone.

Rent fysisk har forlaget *Umpff* givet den, hvad den kan trække: flot hårdt bind og godt tryk. Og det er rigtig indbinding. Endda har man gået et ekstra lille skridt ved at benytte tråd, der i farve matcher med hele omslags-designet.

Når nu alt det vigtigste spiller fint, så vil jeg nævne maskin-tekstningen.

Det er dog en ting, der trækker ned. Gennem hele bindet er der talebobler, hvor der bliver lidt for meget hvidt areal omkring bogstaverne, inde i boblen. Så boblen kommer til at få lidt hængerrøv, som visuelt element. Som maskin-tekstning ofte gør.

Jeg har ikke selv lavet maskintekst, men det er nok ikke helt nemt. Og dette bind er slet ikke dårligt. Sådan skal det ikke forstås. Alligevel nævner jeg det. Man lægger jo mærke til det.

Det eneste reelt sæere ved denne fine udgivelse er, at man ikke har nummereret siderne. Hvis det er et valg, er det besynderligt. Der er vel ingen fordele ved at sætte nummer på siderne? Jeg tror snarere, det er en fejl. Det betyder ikke det store. Man kan evt. selv nummerere. Som jeg har gjort, med blød blyant.

Hvis man kan lide veludført tju-bang med høj faktor underholdning, så bliver man glad for dette bind.

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Thomas Tomcat

Blev afhængig af det ugentlige Anders And som barn. Har lige siden arbejdet på udvidelse af min tegneserie-horisont. Med stor fornøjelse.

FORRIGE ARTIKEL

[Afsnit 42: Runer og krig](#)

NÆSTE ARTIKEL

[MORBIUS startede Marvels monster-tsunami](#)

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

[Læs mere her](#)

TEGNESERIE-RESURSER

[Dansk Tegneserieråd](#)
[Danske Tegneserieskabere](#)
[Comicwiki](#)
[Copenhagen Comics](#)
[Art Bubble](#)
[Storm P. Museet](#)
[The Animation Workshop](#)